

Uradni list

Evropske unije

C 32

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 63

31. januar 2020

Vsebina

II *Sporočila*

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2020/C 32/01   Obvestilo Komisije o uporabi določb člena 26(3) Uredbe (EU) št. 1169/2011 1

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2020/C 32/02   Menjalni tečaji eura — 30. januar 2020 9

Računsko sodišče

2020/C 32/03   Posebno poročilo 4/2020 „Uporaba novih tehnologij zajemanja posnetkov za spremljanje skupne kmetijske politike: na splošno stalen napredek, vendar počasnejši pri spremljanju na področju podnebja in okolja“ 10

Evropski nadzornik za varstvo podatkov

2020/C 32/04   Povzetek mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o predlogih glede evropskega naloga za predložitev in evropskega naloga za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah 11

SL

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

2020/C 32/05	Informativno obvestilo Komisije v skladu s členom 16(4) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti Uvedba obveznosti javne službe za redne zračne prevoze ⁽¹⁾	15
2020/C 32/06	Informativno obvestilo Komisije v skladu s členom 16(4) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti Sprememba obveznosti javne službe glede rednih zračnih prevozov ⁽²⁾	16
2020/C 32/07	Informativno obvestilo Komisije v skladu s členom 17(5) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti Javni razpis za opravljanje rednih zračnih prevozov v skladu z obveznostmi javne službe ⁽³⁾	17

V Objave

UPRAVNI POSTOPKI

Evropska investicijska banka

2020/C 32/08	SIT 2020 – Razpis za zbiranje predlogov Ideje, ki spreminjajo svet: tekmovanje socialnih inovacij Inštituta EIB 2020.....	18
--------------	---	----

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

Evropska komisija

2020/C 32/09	Predhodna priglasitev koncentracije (Zadeva: M.9434 — UTC/Raytheon) ⁽⁴⁾	19
--------------	--	----

DRUGI AKTI

Evropska komisija

2020/C 32/10	Objava obvestila o odobritvi standardne spremembe specifikacije proizvoda za ime v vinskem sektorju iz člena 17(2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33.	20
--------------	---	----

⁽⁴⁾ Besedilo velja za EGP.

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

OBVESTILO KOMISIJE

o uporabi določb člena 26(3) Uredbe (EU) št. 1169/2011

(2020/C 32/01)

1. UVOD

V skladu s členom 26(3) Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba) je treba v primerih, kadar je država porekla ali kraj izvora živila naveden in ni enak državi porekla ali kraju izvora njegove osnovne sestavine, navesti tudi državo porekla ali kraj izvora osnovne sestavine ali vsaj podatek, da država porekla ali kraj izvora osnovne sestavine ni enak državi porekla ali kraju izvora živila.

Komisija je 28. maja 2018 sprejela Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/775 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba), ki določa načine uporabe člena 26(3) Uredbe. V njej je zlasti pojasnjeno in usklajeno, kako je treba označiti poreklo osnovne sestavine ali sestavin.

Namen tega obvestila Komisije je nosilec živilske dejavnosti in nacionalnim organom zagotoviti smernice o uporabi določb člena 26(3) Uredbe. Brati bi ga bilo treba v povezavi z drugimi ustreznimi določbami Uredbe in Izvedbene uredbe. Te smernice zlasti ne posegajo v prepoved zagotavljanja zavajajočih informacij potrošnikom, določeno v členu 7 Uredbe. V tem obvestilu so pojasnjene določbe, že zajete v zakonodajo, ki se uporablja. Z njim se nikakor ne povečujejo obveznosti, ki izhajajo iz take zakonodaje, ali uvajajo dodatne zahteve za zadevne nosilce in pristojne organe.

To obvestilo je namenjeno zgolj kot pomoč državljanom, nosilec dejavnosti in pristojnim nacionalnim organom pri uporabi člena 26(3) Uredbe in Izvedbene uredbe. Za uradno razlago prava Unije je pristojno samo Sodišče Evropske unije. Stališča, izražena v tem obvestilu, ne morejo prejudicirati stališč, ki bi jih Evropska komisija lahko izrazila pred Sodiščem in nacionalnimi sodišči.

**2. VPRAŠANJA V ZVEZI S PODROČJEM UPORABE ČLENA 26(3)
UREDBE**

V prvem pododstavku člena 26(3) Uredbe sta določena dva pogoja za uporabo posebnih zahtev glede označevanja osnovnih sestavin: (1) obstoj navedbe države porekla ali kraja izvora končnega živila in (2) da taka navedba države porekla ali kraja izvora živila ni enaka državi porekla ali kraju izvora njegove osnovne sestavine.

V skladu z drugim pododstavkom člena 26(3) se obveznosti glede posebnega označevanja iz prvega pododstavka člena 26(3) uporabljajo le v primerih, ki spadajo na področje uporabe Izvedbene uredbe, kakor je opredeljeno v členu 1 Izvedbene uredbe.

⁽¹⁾ UL L 304, 22.11.2011, str. 18.

⁽²⁾ UL L 131, 29.5.2018, str. 8.

Za področje uporabe Izvedbene uredbe veljata dve omejitvi:

Prvič, v členu 1(1) Izvedbene uredbe je opredeljeno, da je mogoče državo porekla ali kraj izvora živila navesti „na kakršen koli način, kot na primer v obliki izjav, slikovnih znakov, simbolov ali besed, in se navedba nanaša na kraje ali geografska območja, razen geografskih imen, vključenih v običajna in generična imena, ki dobesedno sicer označujejo poreklo, vendar v splošnem niso interpretirana kot dejanske navedbe države porekla ali kraja izvora“.

Drugič, v členu 1(2) Izvedbene uredbe je opredeljeno, da „geografske označbe, zaščitene v skladu z Uredbo (EU) št. 1151/2012 ⁽³⁾, Uredbo (EU) št. 1308/2013 ⁽⁴⁾, Uredbo (ES) št. 110/2008 ⁽⁵⁾ ali Uredbo (EU) št. 251/2014 ⁽⁶⁾ ali na podlagi mednarodnih sporazumov,“ ter registrirane blagovne znamke, če gre za navedbe porekla, ne spadajo na področje uporabe Izvedbene uredbe. V uvodni izjavi 6 Izvedbene uredbe je v zvezi s to drugo izjemo pojasnjeno, da se člen 26(3) Uredbe načeloma sicer mora uporabljati tudi za primere, opisane s to drugo izjemo, vendar da je v skladu z ustreznimi izvedbenimi pravili potrebna nadaljnja preučitev, zato bodo pravila sprejeta pozneje.

2.1 Sklicevanje na nosilca živilske dejavnosti

2.1.1 Ali bi lahko ime/naziv/poslovno ime in naslov nosilca živilske dejavnosti na označbi sprožila uporabo člena 26(3) Uredbe?

V skladu z uvodno izjavo 29 in členom 2(2)(g) Uredbe navedbe v zvezi z imenom, nazivom ali naslovom nosilca živilske dejavnosti na označbi ne pomenijo navedbe države porekla ali kraja izvora zadevnega živila v smislu Uredbe. Zato kakršna koli sklicevanja na pravni subjekt nosilca živilske dejavnosti načeloma ne sprožijo uporabe člena 26(3) Uredbe.

Take navedbe pa bi se na podlagi člena 7 Uredbe lahko štele za zavajajoče glede prave države porekla ali kraja izvora živila, če so na embalaži očitno poudarjene in je posebno poreklo ali kraj izvora postavljen v ospredje, pri čemer pa navedeno poreklo ni enako kot poreklo osnovne sestavine živila. Pristojni nacionalni organi bi morali take primere oceniti ob upoštevanju vseh informacij, navedenih na označbi, in celotne predstavitve proizvoda.

2.2 Blagovne znamke

2.2.1 Ali lahko blagovne znamke, ki niso zaščitene z registriranimi blagovnimi znamkami, kakor je navedeno v členu 1(2) Izvedbene uredbe, sprožijo uporabo člena 26(3) Uredbe?

V členu 1(2) Izvedbene uredbe je pojasnjeno, da navedbe porekla, ki so del registriranih blagovnih znamk, sicer spadajo na področje uporabe člena 26(3) Uredbe, vendar se Izvedbena uredba za take navedbe do sprejetja posebnih pravil glede uporabe člena 26(3) za take navedbe ne uporablja. Zakonodajalec EU je priznal posebno naravo in namene registriranih blagovnih znamk, ki se urejajo s posebno zakonodajo Unije, zato bo Komisija nadalje preučila, kako je treba navesti navedbo porekla osnovne sestavine, ki jo je treba zagotoviti v skladu s členom 26(3) Uredbe, kadar je za te navedbe to potrebno. Nasprotno pa blagovne znamke, ki vsebujejo informacije o geografskem poreklu in niso registrirane blagovne znamke, niso del tečasne izjeme, zato se zanje poleg obveznosti, ki izhajajo iz člena 26(3) Uredbe, uporablja tudi Izvedbena uredba.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).

2.3 Ime živila

2.3.1 *Ali je treba za običajna imena, ki vsebujejo informacije o geografskem poreklu, šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

V členu 2(2)(o) Uredbe je „običajno ime“ opredeljeno kot ime, ki je v državi članici, kjer se to živilo prodaja, sprejeto kot ime živila brez potrebe po dodatni razlagi potrošnikom.

V skladu z uvodno izjavo 8 in členom 1(1) Izvedbene uredbe običajna in generična imena, ki vključujejo geografska imena, ki dobesedno sicer označujejo poreklo, vendar v splošnem niso interpretirana kot dejanske navedbe porekla ali kraja izvora živila, ne spadajo na področje uporabe Izvedbene uredbe. Taka imena se pogosto nanašajo na geografski kraj, regijo ali državo, v kateri se je zadevno živilo prvotno proizvajalo ali tržilo, sčasoma pa so postala generična/običajna imena za določeno kategorijo živil. Če take generične oznache in običajna imena pri potrošnikih ne vzbujajo vtisa o določenem geografskem poreklu zadevnega živila, njihova uporaba ne sproži uporabe člena 26(3) Uredbe.

Primer: frankfurtska klobasa.

Ker se vprašanje nanaša na to, kako ime potrošniki interpretirajo v vsaki posamezni državi članici, in ker so v EU velike razlike v tem, kako potrošniki dojemajo te vidike, ga je treba preučiti za vsak primer posebej glede na to, ali potrošniki specifično ime jasno interpretirajo kot generično/običajno ime.

2.3.2 *Ali je treba za pravna imena, ki vsebujejo informacije o geografskem poreklu, šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

V skladu s členom 2(2)(n) Uredbe „pravno ime“ pomeni ime živila, predpisano z določbami Unije, ki se zanj uporabljajo, oziroma če takšnih določb Unije ni, ime, določeno v zakonih in drugih predpisih, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se proizvod prodaja končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane.

Povedano drugače, taka imena so kodificirana običajna imena, pri katerih se je zakonodajalcu zdelo pomembno uskladiti njihovo uporabo in pogosto sestavo proizvodov, ki jih opredeljujejo, za zagotovitev, da so izpolnjena pričakovanja potrošnikov glede značilnosti živil, ki se prodajajo pod specifičnimi imeni.

Glede na navedeno se za pravna imena, ki vsebujejo informacije o geografskem poreklu, ne sme šteti, da podajajo navedbo porekla v smislu člena 26(3) Uredbe, če je zakonodajalec navedeni člen že upošteval.

2.4 Različne izjave na označbi

2.4.1 *Ali je treba za izraze, kot so „narejeno v“, „izdelano v“, „proizvedeno v“ in „proizvod iz“, ki jim sledijo informacije o geografskem poreklu, šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

Izjave, kot so „narejeno v (državi)“, „izdelano v (državi)“ in „proizvedeno v (državi)“, potrošniki povezujejo z navedbo porekla v smislu člena 26(3), zato bi bilo treba zanje načeloma šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila. Poleg tega se navedeni izrazi nanašajo na proizvodni proces ali postopek, kar bi lahko v primeru predelanih živil ustrezalo pomenu države porekla za namene Uredbe, kot je opredeljen v členu 60(2) carinskega zakonika Unije (⁽⁷⁾), tj. zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava živila, katere izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje.

Podobno izjava „proizvod iz (države)“ na splošno za potrošnike pomeni navedbo porekla v smislu člena 26(3) Uredbe. Poleg tega tudi izraz „proizvod iz“ potrošnikom verjetno nakazuje, da celotno živilo, vključno z njegovimi sestavinami, prihaja iz države, navedene na označbi.

(⁷) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (prenovitev) (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

2.4.2 *Ali je treba za izjave, kot so „pakira“, „pakirano v“ ali „za Y proizvedel/izdelal X“, „za Y proizvaja/izdela X“, ki jim sledita ime nosilca živilske dejavnosti in njegov naslov, šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

Izjava „pakirano v“ jasno navaja kraj, v katerem je bilo živilo zapakirano, in kot taka na splošno za potrošnika verjetno ne pomeni navedbe porekla v smislu člena 26(3) Uredbe. Posledično se za zadevni izraz ne bi smelo šteti, da navaja državo porekla ali kraj izvora živila, čeprav se nanaša na geografsko območje.

Izrazi, kot so „proizvedel/izdelal/pakiral“ (ime nosilca živilske dejavnosti, ki mu sledi njegov naslov) ali „za Y proizvedel/izdelal X“, se dobesedno nanašajo na zadevnega nosilca živilske dejavnosti in na splošno potrošniku ne nakazujejo navedbe porekla živila. Kot je pojasnjeno v točki 2.1.1 tega obvestila, navedbe v zvezi z imenom, nazivom ali naslovom nosilca živilske dejavnosti na označbi ne pomenijo navedbe porekla z državo porekla ali krajem izvora zadevnega živila v smislu Uredbe.

Ne glede na to pa na dožemanje potrošnika vplivajo vsi sestavni deli označbe, gledani skupaj, vključno s celotno predstavitvijo proizvoda. Zato je treba pri ocenjevanju morebitne zavajajoče narave živila v zvezi z njegovim poreklom upoštevati celotno embalažo.

2.4.3 *Ali je treba za akronime, kratice, slikovne znake ali druge izjave, ki so prostovoljno dodane izključno kot pomoč potrošnikom pri iskanju lokalnega jezika na večjezičnih označbah, šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

Take navedbe se ne bi smele šteti za navedbe porekla, če se jasno nanašajo na različne jezikovne različice informacij o živilu, zagotovljene na označbi.

2.4.4 *Ali je treba za izjave, kot so „vrsta“, „tip“, „sorta“, „stil“, „recept“, „po zgledu“ ali „na način“, ki vsebujejo informacije o geografskem poreklu, šteti, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

Izjave, kot so „vrsta“, „tip“, „sorta“, „stil“, „recept“, „po zgledu“ ali „na način“, se običajno nanašajo na recept ali posebne značilnosti živila ali njegov proizvodni postopek ter se kot take načeloma ne bi smele šteti za navedbo porekla.

Vendar je treba pri ocenjevanju morebitne zavajajoče narave živila v zvezi z njegovim poreklom upoštevati celotno embalažo. Opozoriti je treba tudi, da so v duhu člena 7 Uredbe zgoraj navedene izjave upravičene le, če ima zadevno živilo posebne značilnosti ali naravo ali če je bil v zvezi z njim izveden določen proizvodni postopek, od katerega je odvisna zadrževana povezava z geografskim območjem, navedena na označbi.

2.4.5 *Ali bi se za nacionalni simbol ali barve zastave lahko štelo, da navajajo državo porekla ali kraj izvora živila?*

Z vidika potrošnikov so zastave in/ali zemljevidi opredeljeni kot najpomembnejša sklicevanja na označevanje porekla. Zato bi bilo načeloma treba jasne in vidne zastave in/ali zemljevide, ki se nanašajo na določeno geografsko ozemlje, šteti za navedbo porekla, kar posledično sproži uporabo člena 26(3) Uredbe. Druge nacionalne simbole, kot so prepoznavni nacionalni spomenik, pokrajina ali oseba, lahko potrošnik prav tako dojema kot navedbo porekla živila. Vendar je njihova interpretacija običajno odvisna od proizvoda in države, zato je treba navedene grafike oceniti za vsak primer posebej. Glede na navedeno bi morale države članice upoštevati zlasti mesto simbolov/grafik, njihovo velikost, barvo, velikost črk in celoten kontekst označevanja živila, tj. da označevanje kot celota med potrošniki ne povzroča nejasnosti glede porekla živila.

Kar zadeva blagovne znamke, je uporaba člena 26(3) Uredbe določena v točki 2.2.1 tega obvestila.

Posebno pozornost bi bilo treba nameniti uporabi slik in drugih izjav, ki se nanašajo na državni/lokalni dogodek ali državno/lokalno športno ekipo, za proslavitev določenega dogodka. Ker so to priložnostne navedbe, jih je treba oceniti za vsak primer posebej, da se ugotovi, ali se sproži uporaba člena 26(3).

2.4.6 *Ali bi se lahko zaradi dodatnih izjav na označbah živil, na katerih so navedene geografske označbe, zaščitene na podlagi prava EU, ali blagovne znamke, sprožila uporaba člena 26(3) Uredbe?*

Kot je navedeno v členu 1(2) Izvedbene uredbe, se ta do sprejetja posebnih pravil ne uporablja za geografske označbe, zaščitene na podlagi prava EU, in registrirane blagovne znamke. Če pa so na živilu tudi druge vidne izjave, vključno z izjavami, ki se nanašajo na ista ali druga geografska območja, take izjave spadajo na področje uporabe Izvedbene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 26(3) Uredbe.

2.5 Kako medsebojno delujejo določbe izvedbenega akta in zakonodaje EU o ekoloških živilih?

Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 ⁽⁸⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba o ekoloških živilih) določa splošni okvir pravil o ekološki pridelavi, vključno z določbami o uporabi izrazov, ki se nanašajo na ekološko pridelavo. Poleg tega navedena uredba določa pogoje za označevanje ekoloških proizvodov in uporabo logotipa EU, pri čemer je treba pri uporabi takega logotipa navesti kraj izvora, v katerem so bile pridelane surovine kmetijskega izvora, iz katerih je proizvod sestavljen. S takimi pravili se bodo potrošnikom zagotovile informacije, enakovredne tistim v skladu s členom 26(3).

V skladu s členom 1(4) Uredbe se navedena pravila uporabljajo brez poseganja v zahteve glede označevanja, določene v posebnih določbah Unije, ki se uporabljajo za posamezna živila. Glede na navedeno je treba določbe uredbe o ekoloških živilih šteti za *lex specialis* in imajo prednost pred členom 26(3) Uredbe. Kadar se uporablja logotip EU za ekološke proizvode, se torej člen 26(3) Uredbe ne uporablja.

3. IDENTIFIKACIJA OSNOVNE SESTAVINE

V skladu s členom 2(2)(q) Uredbe „osnovna(-e) sestavina(-e)“ pomeni sestavino(-e) živila, ki predstavlja(-jo) več kot 50 % tega živila ali ki jo (jih) potrošnik običajno povezuje z imenom živila in za katero(-e) se v večini primerov zahteva navedba količine.

3.1 Kako bi bilo treba identificirati osnovno sestavino?

Za namen člena 26(3) Uredbe morajo nosilci živilske dejavnosti zagotoviti informacije o osnovni(-ih) sestavini(-ah) zadevnega živila na podlagi opredelitve, določene v členu 2(2)(q) Uredbe.

V pravni opredelitvi osnovne sestavine sta opredeljeni dve vrsti meril za določitev osnovne sestavine živila: (a) kvantitativna merila, v skladu s katerimi sestavina predstavlja več kot 50 % živila, in (b) kvalitativna merila, v skladu s katerimi sestavino potrošniki običajno povezujejo z imenom živila.

Nosilci živilske dejavnosti bi morali pri zagotavljanju informacij o osnovni(-ih) sestavini(-ah) živila upoštevati različne elemente. Poleg kvantitativne sestave živila morajo zlasti natančno preučiti njegove posebne značilnosti, naravo in celotno predstavitev označbe. Pretehtati morajo tudi, kako potrošniki dojemajo informacije, zagotovljene o zadevnem živilu, in kaj pričakujejo v zvezi z njimi. Preučiti bi morali, ali bo navedba porekla določene sestavine verjetno bistveno vplivala na odločitve potrošnikov o nakupu in ali bi navedba takega porekla zavajala potrošnike.

Opozoriti je treba tudi, da v duhu člena 7 Uredbe informacije, zagotovljene v zvezi z navedbo porekla osnovne sestavine, ne smejo biti zavajajoče ter morajo vsekakor upoštevati določbe in namene člena 26(3) Uredbe.

Za ustrezno izvajanje zgoraj navedenih določb Uredbe so odgovorni pristojni organi držav članic.

3.2 Ali ima lahko živilo več kot eno osnovno sestavino? Če je odgovor pritrdilen, ali bi bilo treba za živilo, ki vsebuje več kot eno osnovno sestavino, navesti poreklo vseh osnovnih sestavin?

V opredelitvi izraza „osnovna(-e) sestavina(-e)“ v členu 2(2)(q) Uredbe je navedeno, da je to lahko ena sestavina (uporabljena je edninska oblika besede) ali več sestavin (uporabljena je množinska oblika besede). Glede na to ubeseditev bi bilo treba sklepati, da iz opredelitve izraza „osnovna(-e) sestavina(-e)“ izhaja možnost, da ima živilo več kot eno osnovno sestavino.

Poleg tega je iz določb člena 26(3) Uredbe očitno, da je treba v primeru, ko nosilec živilske dejavnosti na podlagi navedene opredelitve opredeli več kot eno osnovno sestavino, navesti državo porekla ali kraj izvora vseh teh osnovnih sestavin.

⁽⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).

3.3 Ali je mogoče, da zaradi uporabe opredelitve osnovne sestavine živilo sploh ne bo imelo osnovne sestavine?

Za namene člena 26(3) Uredbe je treba najprej oceniti, ali je treba na podlagi opredelitve iz člena 2(2)(q) Uredbe katero koli sestavino živila šteti za njegovo osnovno sestavino. To pomeni, da živilo ne bo imelo osnovne sestavine v smislu Uredbe, če nobena od njegovih sestavin ne predstavlja več kot 50 % navedenega živila, če potrošnik nobene od njih običajno ne povezuje z imenom živila in če se v večini primerov ne zahteva navedba količine.

3.4 Ali člen 26(3) Uredbe in posledično Izvedbena uredba zajemata proizvode z eno sestavino?

Člen 26(3) Uredbe bi lahko zajemal predelani proizvod iz ene sestavine, če je bila njegova zadnja bistvena obdelava ali predelava opravljena v drugem kraju, kot je kraj porekla surovine, iz katere je sestavljen, ali če sestavina izvira iz različnih krajev. V takem primeru bi se člen 26(3) Uredbe uporabil, če je država porekla ali kraj izvora živila naveden in ni enak državi porekla ali kraju izvora njegove osnovne sestavine (edine sestavine).

3.5 Ali bi bilo treba navesti poreklo osnovne sestavine živila, če potrošniki dobro vedo, da lahko ta sestavina izvira le iz držav zunaj EU?

Uredba ne določa izjeme, da ni treba navesti države porekla ali kraja izvora osnovnih sestavin, če se razlikuje od države porekla ali kraja izvora živila. Tudi če lahko osnovna sestavina živila izvira le iz držav zunaj EU in se navedba porekla, zagotovljena v zvezi s končnim živilom, nanaša na EU (ali državo(-e) članico(-e)), je treba torej v skladu z določbami člena 26(3) Uredbe navesti navedbo porekla zadevne osnovne sestavine.

3.6 Ali je lahko osnovna sestavina sestavljena sestavina?

V skladu s členom 2(2)(h) Uredbe „sestavljena sestavina“ pomeni sestavino, ki je sama proizvod več kot ene sestavine.

Sestavljena sestavina spada na področje uporabe člena 26(3) Uredbe, če izpolnjuje pogoje opredelitve osnovne sestavine, kot so določeni v členu 2(2)(q) Uredbe.

Če je treba informacije o poreklu osnovne sestavine zagotoviti v skladu s členom 26(3) Uredbe in je osnovna sestavina sestavljena sestavina, morajo nosilci živilske dejavnosti zagotoviti ustrezno raven informacij, ki najbolj ustreza posameznemu živilu. Glede na navedeno bi morali upoštevati posebno naravo zadevnega živila, njegovo sestavo in proizvodni postopek, interpretacije potrošnikov, njihova pričakovanja in zanimanje za navedbo porekla osnovne sestavine sestavljene sestavine (kraj, od koder izvira osnovna sestavina sestavljene sestavine, na primer kraj pridelka ali kraj pridelave) ter način, kako so sestavine sestavljene sestavine navedene na seznamu sestavin.

Opozoriti je treba tudi, da v duhu člena 7 Uredbe informacije, zagotovljene v zvezi z navedbo porekla sestavljene sestavine, ne smejo biti zavajajoče ter morajo vsekakor upoštevati določbe in namene člena 26(3) Uredbe.

Za ustrezno izvajanje zgoraj navedenih določb Uredbe so odgovorni pristojni organi držav članic.

4. GEOGRAFSKE RAVNI

Da se potrošnikom omogoči ozaveščena izbira, Izvedbena uredba določa posebna pravila, ki se uporabljajo, kadar je država porekla ali kraj izvora osnovne sestavine naveden na podlagi člena 26(3) Uredbe. Cilj navedenih pravil je zagotoviti, da so takšne informacije dovolj natančne in smiselne.

Za ta namen so v členu 2(a) Izvedbene uredbe usklajena geografska območja, na katera se mora nanašati navedba porekla osnovne sestavine.

4.1 Ali bi bilo mogoče državo porekla ali kraj izvora iste osnovne sestavine navesti s sklicevanjem na različne geografske ravni (npr. „EU in Švica“)?

V členu 2 Izvedbene uredbe je naveden seznam geografskih območij, na katera bi se morala sklicevati navedba osnovne sestavine. Za izpolnitev zahtev iz člena 26(3) Uredbe morajo nosilci živilske dejavnosti izbrati eno od geografskih območij, navedenih v členu 2(a) Izvedbene uredbe. Iz ubeseditve te določbe je jasno, da Izvedbena uredba ne omogoča kombinacije različnih geografskih ravni, ki so na označbi navedene za eno osnovno sestavino.

Primer:

- „Švica“ ustreza geografskemu območju iz člena 2(a)(iv). Po drugi strani „EU“ ustreza geografskemu območju iz člena 2(a)(i). Možnost kombiniranja obeh območij v členu 2(a) Izvedbene uredbe ni predvidena.

Vendar lahko nosilci živilske dejavnosti navedbi „EU“ in „zunaj EU“ dopolnijo z dodatnimi informacijami, če so skladne s splošnimi zahtevami iz Uredbe v zvezi s prostovoljnim navajanjem informacij o živilih (člen 36 Uredbe). Zlasti take informacije ne bi smele biti zavajajoče ali nejasne. Glede na navedeno lahko nosilci živilske dejavnosti navedejo „Švica“ kot dodatno prostovoljno informacijo, ki dopolnjuje navedbo „zunaj EU“.

Primeri:

- „EU in zunaj EU (Švica)“
- „EU (Španija) in zunaj EU (Švica)“

4.2 Ali bi bilo mogoče kombinirati države članice in tretje države, da se navede država porekla ali kraj izvora osnovne sestavine?

V skladu s členom 2(a)(iv) Izvedbene uredbe je mogoča navedba države ali držav članic ali tretje države ali držav kot navedba porekla osnovne sestavine. To pomeni, da lahko nosilci izberejo eno od teh navedb ali uporabijo obe.

5. MESTO IN PREDSTAVITEV INFORMACIJ

Informacije, zagotovljene v zvezi z osnovno sestavino v skladu z Uredbo, bi morale dopolnjevati informacije, ki potrošnike obveščajo o državi porekla ali kraju izvora živila. Morale bi biti zlahka vidne in jasno čitljive ter neizbrisne, kadar je primerno. Zato člen 3 Izvedbene uredbe določa pravila o mestu in predstavitvi zadevnih informacij.

5.1 Ali bi bilo mogoče državo porekla osnovne sestavine navesti z uporabo kod držav?

V skladu s členom 9(1)(i) Uredbe je treba za primere, določene v členu 26 Uredbe, obvezno navesti državo porekla ali kraj izvora. Poleg tega je treba v skladu s členom 9(2) Uredbe podatke, ki jih je treba v skladu s členom 9(1) Uredbe obvezno navesti, navesti z besedami in številkami, dodatno pa se lahko izrazijo s piktogrami ali simboli.

Iz določb Uredbe izhaja, da je treba državo porekla osnovne sestavine vedno navesti z besedami. Glede na to morajo države članice oceniti, ali bi se lahko nekatere kode držav šteje za besede. Zlasti bi lahko bila koda države sprejemljiva v primeru razumnega pričakovanja, da jo bodo potrošniki v državi trženja pravilno razumeli in ne bodo zavedeni. To bi na primer veljalo za kratice, kot so „UK“, „USA“ ali „EU“.

5.2 Ali bi bilo treba poreklo osnovne sestavine navesti vsakič, kadar je ime proizvoda označeno na živilu, če ime proizvoda vsebuje navedbo porekla, to ime pa se pojavlja na več mestih na embalaži? Enako vprašanje se nanaša na grafične navedbe, kot so zastave

V členu 3(2) Izvedbene uredbe je opredeljeno, da kadar se država porekla ali kraj izvora živila navede z besedami, morajo biti informacije o poreklu osnovne sestavine prikazane v istem vidnem polju kot navedba države porekla ali kraja izvora živila. Z Izvedbeno uredbo ni zagotovljena prožnost, na podlagi katere bi bilo dovoljeno poreklo osnovne sestavine navesti le enkrat, če je navedba porekla končnega živila na označbi podana večkrat.

Iz Uredbe jasno izhaja, da je treba za potrošnike navedbo porekla osnovne sestavine predstaviti jasno in vidno ter vedno v istem vidnem polju kot navedbo porekla proizvoda, vključno z zastavami. Če se torej prodajno poimenovanje, ki vsebuje navedbo porekla ali zastave, večkrat ponovi na embalaži, je treba v skladu s tem večkrat ponoviti tudi informacije o poreklu osnovne(-ih) sestavine(-).

5.3 Ali se člen 13(3) Uredbe uporablja tudi za navedbo porekla osnovne sestavine, ki je zagotovljena v skladu z določbami Izvedbene uredbe?

Člen 13 Uredbe določa splošna načela za predstavitev obveznih informacij o živilu, kot so navedene v členu 9(1) Uredbe, in zato tudi informacij o državi porekla ali kraju izvora, če so določene v členu 26 (člen 9(1)(i) Uredbe). Določbe člena 13 Uredbe bi se morale uporabljati brez poseganja v posebne določbe Unije, ki se uporabljajo za določene kategorije živil.

Izvedbena uredba določa posebne zahteve glede predstavitve informacij za navedbo porekla osnovne sestavine. Zlasti člen 3 navedene uredbe določa, da morajo biti take informacije prikazane v istem vidnem polju kot navedba države porekla ali kraja izvora živila in v velikosti črk, pri kateri je srednji črkovni pas (x-height) vsaj 75 % srednjega črkovnega pasu navedbe države porekla ali kraja izvora živila. Poleg tega je navedeno, da je treba informacije na navedbi porekla osnovne sestavine vsekakor navesti v velikosti črk, ki ni manjša od 1,2 mm.

Zgoraj navedene posebne zahteve iz Izvedbene uredbe je treba dopolniti s horizontalnimi določbami člena 13 Uredbe, ki bi se morale uporabljati kumulativno.

V členu 13(3) Uredbe je določena izjema v zvezi z zahtevano velikostjo črk obveznih podatkov pri majhnih embalažah (katerih največja površina je manjša od 80 cm²). Ker se določbe člena 13 Uredbe uporabljajo za obvezne podatke, navedene v členu 9(1) Uredbe, se uporabljajo tudi za navedbo porekla osnovne sestavine, zagotovljeno v skladu s členom 26(3) Uredbe. Zato je pri embalažah ali posodah, katerih največja površina je manjša od 80 cm², srednji črkovni pas (x-height) velikosti črk iz člena 3(2) Izvedbene uredbe enak ali večji od 0,9 mm.

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

30. januar 2020

(2020/C 32/02)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,1029	CAD	kanadski dolar	1,4577
JPY	japonski jen	120,03	HKD	hongkonški dolar	8,5678
DKK	danska krona	7,4729	NZD	novozelandski dolar	1,6973
GBP	funt šterling	0,84183	SGD	singapurski dolar	1,5030
SEK	švedska krona	10,6398	KRW	južnokorejski won	1 315,00
CHF	švicarski frank	1,0690	ZAR	južnoafriški rand	16,2673
ISK	islandska krona	135,90	CNY	kitajski juan	7,6504
NOK	norveška krona	10,1738	HRK	hrvaška kuna	7,4423
BGN	lev	1,9558	IDR	indonezijska rupija	15 094,84
CZK	češka krona	25,250	MYR	malezijski ringit	4,5087
HUF	madžarski forint	338,36	PHP	filipinski peso	56,246
PLN	poljski zlot	4,2873	RUB	ruski rubelj	69,6719
RON	romunski leu	4,7770	THB	tajski bat	34,405
TRY	turška lira	6,5970	BRL	brazilski real	4,6836
AUD	avstralski dolar	1,6412	MXN	mehiški peso	20,6985
			INR	indijska rupija	79,0110

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

RAČUNSKO SODIŠČE

Posebno poročilo 4/2020

„Uporaba novih tehnologij zajemanja posnetkov za spremljanje skupne kmetijske politike: na splošno stalen napredek, vendar počasnejši pri spremljanju na področju podnebja in okolja“

(2020/C 32/03)

Evropsko računsko sodišče vas obvešča, da je bilo pravkar objavljeno Posebno poročilo 4/2020 – „Uporaba novih tehnologij zajemanja posnetkov za spremljanje skupne kmetijske politike: na splošno stalen napredek, vendar počasnejši pri spremljanju na področju podnebja in okolja“.

Poročilo lahko preberete na spletišču Evropskega računskega sodišča <http://eca.europa.eu> ali si ga z njega prenesete.

EVROPSKI NADZORNIK ZA VARSTVO PODATKOV

Povzetek mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o predlogih glede evropskega naloga za predložitev in evropskega naloga za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah

(Celotno besedilo tega mnenja je na voljo v angleščini, francoščini in nemščini na spletišču ENVP www.edps.europa.eu.)

(2020/C 32/04)

Komisija je aprila 2018 predložila dva predloga – enega za uredbo in enega za direktivo – za vzpostavitev pravnega okvira, ki bi policiji in pravosodnim organom v čezmejnih primerih omogočil lažje in hitrejše zavarovanje elektronskih dokazov in pridobitev dostopa do njih. Odtlej je Svet sprejel splošne pristope k predlogoma, Evropski parlament pa je izdal več delovnih dokumentov. Evropski odbor za varstvo podatkov je izdal mnenje. Povezani razvoj dogodkov na mednarodni ravni je zaznamoval predvsem začetek pogajanj o mednarodnem sporazumu z Združenimi državami Amerike o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov ter delo na Drugem dodatnem protokolu h Konvenciji o kibernetiki kriminaliteti. Ob upoštevanju zgoraj navedenega razvoja dogodkov želi ENVP s tem mnenjem zakonodajalcu EU zagotoviti nov prispevek za prihodnje delo v zvezi s predlogoma.

V današnjem svetu, ki so ga preoblikovale nove tehnologije, je čas zelo pomemben, da se navedenim organom omogoči pridobitev nujno potrebnih podatkov za opravljanje nalog. Hkrati pa se organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj tudi pri preiskovanju nacionalnih primerov vse pogosteje znajdejo v „čezmejnih situacijah“ preprosto zato, ker je bil uporabljen tuji ponudnik storitev, informacije pa so shranjene v elektronski obliki v drugi državi članici. ENVP se zavzema za zagotavljanje, da so organom za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj na voljo učinkovita orodja za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, zlasti pa pozdravlja cilj predlogov glede pospešitve in olajšanja dostopa do podatkov v čezmejnih primerih z racionaliziranjem postopkov znotraj EU.

ENVP želi hkrati opozoriti, da je treba pri vsaki pobudi na tem področju v celoti upoštevati Listino EU o temeljnih pravicah in okvir EU za varstvo podatkov ter da je bistveno zagotoviti obstoj vseh potrebnih zaščitnih ukrepov. Za učinkovito varstvo temeljnih pravic med postopkom čezmejnega zbiranja elektronskih dokazov se zahteva zlasti bolj zavzeto sodelovanje pravosodnih organov v državi članici izvršiteljici. V ta postopek bi se morali sistematično vključiti čim prej, omogočiti bi jim bilo treba, da lahko pregledajo skladnost nalogov z Listino EU o temeljnih pravicah in morali bi imeti dolžnost, da na navedeni podlagi navedejo razloge za zavrnitev.

Poleg tega bi bilo treba pojasniti opredelitve kategorij podatkov v predlagani uredbi in zagotoviti njihovo usklajenost z drugimi opredelitvami kategorij podatkov v pravu EU. Priporoča tudi ponovno presojo ravnovesja med vrstami kaznivih dejanj, za katera bi se lahko izdali evropski nalogi za predložitev dokazov, in zadevnimi kategorijami podatkov glede na ustrezno sodno prakso Sodišča EU.

Poleg tega ENVP daje posebna priporočila o več vidikih predlogov o elektronskih dokazih, ki jih je treba izboljšati: verodostojnost in zaupnost nalogov in posredovanih podatkov, omejeno zavarovanje na podlagi evropskih nalogov za zavarovanje dokazov, okvir, ki se uporablja za varstvo podatkov, pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ki uživajo imunitete in privilegije, pravni zastopniki, roki za izpolnitev evropskih nalogov za predložitev elektronskih dokazov in možnost za ponudnike storitev, da ugovarjajo nalogom.

Nazadnje, ENVP prosi za več jasnosti glede povezanosti predlagane uredbe s prihodnjimi mednarodnimi sporazumi. Predlagana uredba bi morala ohraniti visoko raven varstva podatkov v EU in postati referenca pri pogajanjih o mednarodnih sporazumih o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov.

1. UVOD IN OZADJE

1. Komisija je 17. aprila 2018 objavila dva zakonodajna predloga (v nadaljnjem besedilu: predloga), ki jima je bila priložena ocena učinka ⁽¹⁾, vključno s:
  - predlogom uredbe o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba),
  - predlogom direktive o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva).
2. Predlagana uredba bi obstajala skupaj z Direktivo 2014/41/EU o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: direktiva EPN) ⁽⁴⁾, katere cilj je olajšati postopek zbiranja dokazov na ozemlju druge države članice in ki vključuje vse vrste zbiranja dokazov, vključno z elektronskimi podatki ⁽⁵⁾. Vse države članice, ki so sodelovale pri sprejetju direktive EPN, ⁽⁶⁾ jo morajo do maja 2017 prenesti v nacionalno zakonodajo ⁽⁷⁾.
3. Evropski odbor za varstvo podatkov ⁽⁸⁾ (v nadaljnjem besedilu: EOVP) je 26. septembra 2018 sprejel mnenje ⁽⁹⁾ o predlogih.
4. Svet je 7. decembra 2018 in 8. marca 2019 sprejel splošni pristop glede predlagane uredbe ⁽¹⁰⁾ oziroma predlagane direktive ⁽¹¹⁾. Evropski parlament je objavil niz delovnih dokumentov.
5. Evropski nadzornik za varstvo podatkov (v nadaljnjem besedilu: ENVP) pozdravlja pobudo, da so se službe Komisije pred sprejetjem predlogov neuradno posvetovale z njim. Pozdravlja tudi sklicevanje na to mnenje v uvodni izjavi 66 predlagane uredbe in uvodni izjavi 24 predlagane direktive.
6. Komisija je 5. februarja 2019 sprejela dve priporočili za sklepe Sveta: priporočilo o odobritvi začetka pogajanj o sporazumu med Evropsko unijo (EU) in Združenimi državami Amerike (ZDA) o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah ⁽¹²⁾ in priporočilo o odobritvi sodelovanja Komisije v imenu EU v pogajanjih o Drugem dodatnem protokolu h Konvenciji Sveta Evrope o kibernetiki kriminaliteti (CETS št. 185) (v nadaljnjem besedilu: Konvencija o kibernetiki kriminaliteti) ⁽¹³⁾. Obe priporočili sta predmet obeh mnenj ENVP ⁽¹⁴⁾. Pogajanja z ZDA in v Svetu Evrope so tesno povezana.
7. Odbor Evropskega parlamenta za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je februarja 2019 poslal podobna dopisa ENVP in EOVP z zaprosilom za pravno presojo vpliva ameriškega zakona CLOUD ⁽¹⁵⁾, ki ga je ameriški kongres sprejel marca 2018, na pravni okvir EU za varstvo podatkov. ENVP in EOVP sta 12. julija 2019 sprejela skupni odgovor na to zaprosilo z začetno presojo ⁽¹⁶⁾.
8. Združeno kraljestvo in Združene države Amerike so 3. oktobra 2019 podpisali dvostranski sporazum o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov za preprečevanje hudih kaznivih dejanj ⁽¹⁷⁾. To je prvi izvedbeni sporazum, ki ponudnikom storitev v ZDA v skladu z ameriškim zakonom CLOUD omogoča ugoditev zaprosilom za vsebinske podatke iz tuje države.

To mnenje vključuje oba predloga, vendar je glavni poudarek na predlagani uredbi. V skladu s poslanstvom ENVP je osredotočeno predvsem na pravico do zasebnosti in pravico do varstva osebnih podatkov, pri čemer si prizadeva za zagotovitev njegove skladnosti z mnenjem EOVP 23/2018 in njegovo dopolnitev, tudi ob upoštevanju splošnih pristopov Sveta in delovnih dokumentov Evropskega parlamenta.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

70. ENVP se zavzema za zagotavljanje, da so organom za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter pravosodnim organom na voljo učinkovita orodja za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj v svetu, ki so ga preoblikovale nove tehnologije. ENVP bi hkrati želel zagotoviti, da se pri tem ukrepu v celoti upoštevata Listina EU o temeljnih pravicah in pravni red EU na področju varstva podatkov. Predlagana uredba bi zahtevala shranjevanje in pošiljanje osebnih podatkov znotraj EU in zunaj nje med pristojnimi organi držav članic, zasebnimi subjekti in v

nekaterih primerih organi tretjih držav. Vključevala bi omejitve temeljnih pravic do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, ki ju zagotavljata člena 7 in 8 Listine EU o temeljnih pravicah. Da bi bile take omejitve zakonite, morajo izpolnjevati pogoje iz člena 52(1) Listine EU o temeljnih pravicah, predvsem pa pogoj glede nujnosti.

71. Prvič, ENVP meni, da bi bilo treba dodatno proučiti druge možnosti, ki bi zagotovile boljše zaščitne ukrepe ob doseganju istih ciljev.
72. Drugič, ENVP ugotavlja, da predlagana uredba že vključuje več postopkovnih jamstev. Vendar je zaskrbljen, da je pomembna odgovornost za pregled skladnosti evropskega naloga za predložitev dokazov in evropskega naloga za zavarovanje dokazov z Listino EU o temeljnih pravicah zaupana ponudnikom storitev, ter priporoča čimprejšnjo vključitev pravosodnih organov, ki jih imenuje država članica izvršiteljica, v postopek zbiranja elektronskih dokazov.
73. ENVP priporoča zagotavljanje nadaljnega usklajevanja opredelitev kategorij elektronskih dokazov in sedanjih opredelitev posebnih kategorij podatkov v skladu s pravom EU, in ponovno proučitev kategorije dostopa do podatkov ali to, da se za dostop do teh podatkov uporabljajo podobni pogoji kot za dostop do kategorij transakcijskih in vsebinskih podatkov. Predlagana uredba bi morala določati jasne in preproste opredelitve za vsako kategorijo podatkov za zagotovitev pravne varnosti za vse udeležene zainteresirane strani. Priporoča tudi spremembo predlagane opredelitve kategorije podatkov o naročnikih za njeno nadaljnjo opredelitev.
74. Priporoča tudi ponovno presojo ravnovesja med vrsto kaznivih dejanj, za katera bi se lahko izdali evropski nalogi za predložitev dokazov, in zadevnimi kategorijami podatkov, ob upoštevanju novejših zadevne sodne prakse Sodišča EU. Zlasti bi bilo treba možnost izdaje evropskega naloga za predložitev transakcijskih in vsebinskih podatkov omejiti na huda kazniva dejanja. V najboljšem primeru bi ENVP podprl opredelitev zaprtega seznama posebnih hudih kaznivih dejanj za evropske naloge za predložitev transakcijskih in vsebinskih podatkov, ki bo tudi povečal pravno varnost za vse udeležene zainteresirane strani.
75. ENVP daje tudi priporočila, namenjena zagotavljanju spoštovanja pravice do varstva podatkov in pravice do zasebnosti ob doseganju hitrega zbiranja dokazov za posamezne kazenske postopke. Osredotočena so na varnost prenosa podatkov med vsemi udeleženi zainteresiranimi stranmi, verodostojnost nalogov in potrdil ter omejeno zavarovanje podatkov na podlagi evropskega naloga za zavarovanje dokazov.
76. Poleg splošnih pripomb in glavnih priporočil, navedenih zgoraj, je ENVP v tem mnenju podal dodatna priporočila glede naslednjih vidikov predlogov:
  - sklicevanje na okvir, ki se uporablja za varstvo podatkov,
  - pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki (večja preglednost in pravica do pravnega sredstva),
  - posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ki uživajo imunitete in privilegije,
  - imenovanje pravnih zastopnikov za zbiranje dokazov v kazenskih zadevah,
  - roki, ki jih je treba upoštevati pri evropskem nalogu za predložitev dokazov in predložitvi podatkov,
  - možnost za ponudnike storitev, da lahko ugovarjajo nalogom na podlagi omejenih razlogov.
77. Nazadnje, ENVP je seznanjen s širšim okvirom, v katerem je bila predložena pobuda, in s sprejetima dvema sklepoma Sveta, od katerih en zadeva Drugi dodatni protokola h Konvenciji o kibernetiki kriminaliteti v Svetu Evrope in drugi pa začetek pogajanj z Združenimi državami Amerike. Prosi za več jasnosti glede povezanosti predlagane uredbe z mednarodnimi sporazumi. ENVP želi konstruktivno prispevati k zagotovitvi skladnosti in združljivosti končnih besedil in okvira EU za varstvo podatkov.

Bruselj, 6. novembra 2019

Wojciech Rafał WIEWIÓROWSKI
Pomočnik Evropskega nadzornika za varstvo podatkov

(¹) Delovni dokument služb Komisije: Ocena učinka, SWD(2018) 118 final (v nadaljnjem besedilu: ocena učinka), na voljo na spletnem naslovu: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD%3A2018%3A118%3AFIN>.

(²) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah, COM(2018) 225 final.

- (³) Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih, COM(2018) 226 final.
- (⁴) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah, UL L 130, 1.5.2014, str. 1; glej člen 23 predlagane uredbe.
- (⁵) Direktiva EPN določa neposredno sodelovanje med odreditvenim organom v državi članici in izvršitvenim organom v drugi državi članici ali, odvisno od primera, prek osrednjega organa oziroma država članica oziroma država članice. Njen namen je olajšati in pospešiti to sodelovanje z zagotovitvijo standardiziranih obrazcev in določitvijo strogih časovnih rokov ter odstranitvijo več ovir za čezmejno sodelovanje; na primer, „[o]dreditveni organ lahko izda EPN za sprejetje kakršnega koli ukrepa, da se začasno prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje, posredovanje ali odstranitev morebitnega predmeta, ki bi lahko služil kot dokaz“ ter „izvršitveni organ odločitev glede začasnega ukrepa sprejme čim prej in jo sporoči, če je to mogoče, v 24 urah po prejemu EPN“ (člen 32); prav tako se za izvršitev EPN za identifikacijo oseb, ki so naročniki in imajo določeno telefonsko številko ali naslov IP, ne uporablja zahteva glede dvojne kaznivosti (člen 10(2)(e) v kombinaciji s členom 11(2)).
- (⁶) Vse države članice EU, razen Danske in Irske.
- (⁷) Vse sodelujoče države članice so direktivo EPN prenesle v svojo nacionalno zakonodajo leta 2017 ali 2018. Glej stanje prenosa na spletišču Evropske pravosodne mreže: https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_StatusOfImpByCat.aspx?CategoryId=120.
- (⁸) EOVP, ki je bil ustanovljen s členom 68 Splošne uredbe o varstvu podatkov, je nadomestil delovno skupino, ustanovljeno s členom 29 Direktive 95/46/ES, ki je bila razveljavljena. EOVP je podobno kot delovna skupina iz člena 29 sestavljen iz predstavnikov nacionalnih organov za varstvo podatkov in ENVP.
- (⁹) Mnenje 23/2018 z dne 26. septembra 2018 o predlogih Komisije o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah (člen 70.1.b) (v nadaljnjem besedilu: mnenje EOVP 23/2018), ki je na voljo na spletnem naslovu: https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/file1/eevidence_opinion_final_en.pdf.
- (¹⁰) <https://www.consilium.europa.eu/sl/press/press-releases/2018/12/07/regulation-on-cross-border-access-to-e-evidence-council-agrees-its-position/#>.
- (¹¹) <https://www.consilium.europa.eu/sl/press/press-releases/2019/03/08/e-evidence-package-council-agrees-its-position-on-rules-to-appoint-legal-representatives-for-the-gathering-of-evidence/>.
- (¹²) Priporočilo za sklep Sveta o odobritvi začetka pogajanj o sporazumu med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, COM(2019) 70 final.
- (¹³) Priporočilo za sklep Sveta o odobritvi sodelovanja v pogajanjih o Drugem dodatnem protokolu h Konvenciji Sveta Evrope o kibernetški kriminaliteti (CETS št. 185), COM(2019) 71 final. Do zdaj so Konvencijo Sveta Evrope o okrepljenem mednarodnem sodelovanju na področju kibernetške kriminalitete in elektronskih dokazov podpisale vse države članice EU, skoraj vse pa so jo tudi ratificirale. Irska in Švedska sta še v postopku ratifikacije Konvencije o kibernetški kriminaliteti. Konvencija o kibernetški kriminaliteti je zavezujoč mednarodni instrument, v skladu s katerim morajo pogodbenice v svoji nacionalni zakonodaji določiti specifična kazniva dejanja, ki se storijo proti elektronskim omrežjem ali z njimi, ter sprejeti določena pooblastila in postopke, ki bodo njihovim nacionalnim organom omogočali izvajanje kazenskih preiskav, vključno z zbiranjem dokazov o kaznivih dejanjih v elektronski obliki. Krepi tudi mednarodno sodelovanje med pogodbenicami. Na voljo so posebni ukrepi za obravnavanje izzivov, ki izhajajo iz nestanovitnosti podatkov. V zvezi s tem Konvencija določa takojšnje zavarovanje shranjenih računalniških podatkov. Ker je treba za prenos zavarovanih dokazov v državo prosilko sprejeti pravnomočno odločbo o uradnem zaprosilu za medsebojno pravno pomoč, se za zavarovanje ne zahteva celoten sklop razlogov za zavrnitev, pri čemer se zlasti dvojna kaznivost zahteva samo izjemoma (člen 29).
- (¹⁴) Mnenje ENVP 2/2019 o pogajalskem mandatu za sporazum med EU in ZDA o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov ter Mnenje ENVP 3/2019 glede sodelovanja v pogajanjih glede Drugega dodatnega protokola h Konvenciji o kibernetški kriminaliteti iz Budimpešte.
- (¹⁵) Na voljo na spletnem naslovu: <https://www.congress.gov/bill/115th-congress/house-bill/1625/text>.
- (¹⁶) https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/letters/edpb-edps-joint-response-libe-committee-impact-us-cloud-act_sl.
- (¹⁷) <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-cs-usa-no62019>.

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

Informativno obvestilo Komisije v skladu s členom 16(4) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti

Uvedba obveznosti javne službe za redne zračne prevoze

(Besedilo velja za EGP)

(2020/C 32/05)

Država članica	Francija
Zadevna proga	Cayenne–Camopi Saint Georges–Camopi
Datum začetka veljavnosti obveznosti javne službe	1. julij 2020
Naslov, na katerem je mogoče dobiti besedilo in vse ustrezne informacije in/ali dokumentacijo v zvezi z obveznostjo javne službe	Sklep št. AP-2019-94 z dne 18. decembra 2019 – Nove obveznosti javne službe za notranji zračni prevoz (Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur) https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Informativno obvestilo Komisije v skladu s členom 16(4) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti

Sprememba obveznosti javne službe glede rednih zračnih prevozov

(Besedilo velja za EGP)

(2020/C 32/06)

Država članica	Francija
Zadevne proge	Cayenne–Maripasoula; Cayenne–Saül; Cayenne–Grand Santi; St Laurent du Maroni–Grand Santi; St Laurent du Maroni–Maripasoula
Prvotni datum začetka veljavnosti obveznosti javne službe	30. julij 1996 (Cayenne–Maripasoula et Cayenne–Saül) 25. april 2005 (St Laurent du Maroni–Grand Santi) 1. junij 2005 (Cayenne–Grand Santi et St Laurent du Maroni–Maripasoula)
Datum začetka veljavnosti sprememb	1. julij 2020
Naslov, na katerem je mogoče dobiti besedilo in vse ustrezne informacije in/ali dokumentacijo v zvezi z obveznostjo javne službe	Sklep št. AP-2019-94 z dne 18. decembra 2019 – Nove obveznosti javne službe za notranji zračni prevoz (Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur) https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Informativno obvestilo Komisije v skladu s členom 17(5) Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti
Javni razpis za opravljanje rednih zračnih prevozov v skladu z obveznostmi javne službe

(Besedilo velja za EGP)

(2020/C 32/07)

Država članica	Francija
Zadevne proge	1. skupina (vzhod): Cayenne–Camopi Saint Georges–Camopi 2. skupina (zahod): Cayenne–Maripasoula Cayenne–Saül Cayenne–Grand Santi St Laurent du Maroni–Grand Santi St Laurent du Maroni–Maripasoula
Obdobje veljavnosti pogodbe	5 let
Rok za predložitev vlog in ponudb	31. marec 2020
Naslov, na katerem je mogoče dobiti besedilo javnega razpisa in vse ustrezne informacije in/ali dokumente v zvezi z javnim razpisom in obveznostjo javne službe	Hôtel de la Collectivité Territoriale de Guyane Carrefour de Suzini – 4179, route de Montabo BP 47025 – 97307 Cayenne Cedex https://www.ctguyane.fr/marches-publics/

V

(Objave)

UPRAVNI POSTOPKI

EVROPSKA INVESTICIJSKA BANKA

SIT 2020 – Razpis za zbiranje predlogov**Ideje, ki spreminjajo svet: tekmovanje socialnih inovacij Inštituta EIB 2020***(2020/C 32/08)*

Inštitut EIB organizira deveto tekmovanje socialnih inovacij

Tekmovanje socialnih inovacij (SIT) spodbuja inovativnost ter nagraduje projekte z družbenim in okoljskim vplivom na najrazličnejših področjih – od izobraževanja, zdravstva in ustvarjanja delovnih mest do novih tehnologij, sistemov in procesov. Vsi projekti se potegujejo za dve nagradi v splošni kategoriji, projekti na letošnje temo okolja (s posebnim poudarkom na biotski raznovrstnosti in ohranjanju ekosistemov) pa še za dve nagradi v posebni kategoriji. Zmagovalni projekti v obeh kategorijah bodo nagrajeni s prvo nagrado v višini 50 000 EUR in drugo nagrado v višini 20 000 EUR.

Spremljajte nas na Facebooku: www.facebook.com/EibInstitute

Podrobnosti o tekmovanju in navodila za oddajo inovativnega predloga najdete na spletni strani: <http://institute.eib.org/programmes/social/social-innovation-tournament/>

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

EVROPSKA KOMISIJA

**Predhodna priglasitev koncentracije
(Zadeva: M.9434 — UTC/Raytheon)**

(Besedilo velja za EGP)

(2020/C 32/09)

1. Komisija je 24. januarja 2020 prejela priglasitev predlagane koncentracije v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾.

Ta priglasitev zadeva naslednji podjetji:

- United Technologies Corporation („UTC“, ZDA),
- Raytheon Company („Raytheon“, ZDA).

Podjetje UTC pridobi v smislu člena 3(1)(b) uredbe o združitvah izključni nadzor nad celotnim podjetjem Raytheon.

Koncentracija se izvede na podlagi pogodbe o upravljanju ali kako drugače.

2. Poslovne dejavnosti zadevnih podjetij so:

- za UTC: visokotehnološki izdelki in storitve za gradbene sisteme ter letalsko in vesoljsko industrijo. UTC trenutno vključuje naslednje glavne poslovne enote: Otis Elevator Company, Carrier, Pratt & Whitney in Collins Aerospace Systems (nedavno preimenovana entiteta, ki vključuje United Technologies Aerospace Systems in Rockwell Collins),
- za Raytheon: obramba. Raytheon dobavlja vodeno orožje, senzorje, elektronske izdelke in strokovne storitve za vojaške in komercialne stranke.

3. Po predhodnem pregledu Komisija ugotavlja, da bi se za priglašeno koncentracijo lahko uporabljala uredba o združitvah. Vendar končna odločitev o tem še ni sprejeta.

4. Komisija zainteresirane tretje osebe poziva, naj ji predložijo morebitne pripombe glede predlagane transakcije.

Komisija mora pripombe prejeti najpozneje v 10 dneh po datumu te objave. Pri tem vedno navedite sklicno številko:

M.9434 — UTC/Raytheon

Pripombe se lahko Komisiji pošljejo po elektronski pošti, po telefaksu ali po pošti. Pri tem uporabite spodnje kontaktne podatke:

E-naslov: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

poštni naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1 (uredba o združitvah).

DRUGI AKTI

EVROPSKA KOMISIJA

Objava obvestila o odobritvi standardne spremembe specifikacije proizvoda za ime v vinskem sektorju iz člena 17(2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33.

(2020/C 32/10)

Obvestilo se objavi v skladu s členom 17(5) Delegirane uredbe Komisije ⁽¹⁾ (EU) 2019/33.

OBVESTILO O ODOBRITVI STANDARDNE SPREMEMBE

„Brachetto d'Acqui / ACQUI“**Sklicna številka: PDO-IT-A1382-AM04****Datum sporočila: 25. september 2019****OPIS ODOBRENIH SPREMEMB IN RAZLOGI ZANJE****1. Opis vina**

Opis in razlogi

Za mirno in penečo vrsto vina „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ je bila najnižja vsebnost skupnih kislin spremenjena s 5 g/l na 4,5 g/l.

Poleg tega je bil za peneče vino zmanjšan najmanjši ekstrakt brez sladkorja z 18 g/l na 17 g/l.

Razlogi:

Spremembe v podnebnih razmerah so vplivale na fenofaze in proces zorenje grozdja, do katerega pogosto pride predčasno in ga spremlja znižanje vsebnosti kislin v moštih in s tem pridobljenih vin. Vendar se je zdelo primerno znižati najnižjo vsebnost skupnih kislin za 0,5 grama/liter.

Zmanjšanje ekstrakta brez sladkorja za en gram na liter glede na predhodno neto vrednost suhega ekstrakta je formalna sprememba uradne metode.

Sprememba zadeva oddelek 1.4 enotnega dokumenta in člen 6 specifikacije proizvoda.

2. Območje vinifikacije in stekleničenja

Opis in razlogi

- preoblikujejo se določbe o območju vinifikacije in stekleničenja ter zadevna odstopanja od njih, pri čemer se vsi postopki, ki so že navedeni v odstavkih 1 in 11 člena 5 specifikacije proizvoda, združijo v odstavkih 1 in 2 istega člena.
- vsil postopki vinifikacije/obdelave so v skladu z odstopanjem, določenim v veljavni zakonodaji EU, dovoljeni na celotnem območju dežele Piemont kot tudi v pokrajinah Asti, Cuneo in Alessandria.
- samo za vrste penečega vina „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ z vsebnostjo sladkorja od izredno suho do polsladko so v skladu z odstopanjem iz veljavne zakonodaje EU dovoljeni postopki sekundarnega vrenja na upravnem ozemlju sosednjih dežel Ligurija, Lombardija, Emilija - Romanja in Dolina Aoste.

Razlogi:

a) in (b). Gre za formalne spremembe, katerih cilj je celovito in v skladu z veljavno zakonodajo EU opisati določbe o vinifikaciji/obdelavi vina in stekleničenju ter ustrezna odstopanja za različne vrste vina.

c) Z razširitvijo območja, na katerem se lahko izvajajo postopki proizvodnje vina na podlagi odstopanja in to samo za nekatere vrste penečih vin, se želi proizvajalcem ponuditi nove možnosti glede na nove potrebe trženja.

Spremembe zadevajo točko 1.9 enotnega dokumenta (dodatni pogoji) in člen 5 specifikacije proizvoda.

(¹) UL L 9, 11.1.2019, str. 2..

3. Označevanje:

Opis in razlogi

Pri označevanju in predstavitvi vin z DOCG „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ in penečega vina „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ ni več treba navesti podatkov o vsebnosti sladkorja s črkami, ki so različne od tistih, ki se uporabljajo za označbo.

Razlogi: odstranjena je bila omejitev, kar daje proizvajalcem večjo svobodo pri izbiri grafične podobe etikete.

Sprememba zadeva točko 1.9 enotnega dokumenta (dodatni pogoji) in člen 7 specifikacije proizvoda.

ENOTNI DOKUMENT

1. ime proizvoda

Brachetto d'Acqui

Acqui

2. vrsta geografske označbe

ZOP – zaščitena označba porekla

3. kategorije proizvodov vinske trte

1. Vino

6. Kakovostno aromatično peneče vino

4. opis vina

„Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“

Vino je proizvedeno iz sorte vinske trte brachetto z značilnimi in cenjenimi aromatičnimi zaznavami, ki so bolj ali manj izražene, odvisno od postopkov, uporabljenih pri proizvodnji vina. Grozdje se goji na natančno določenem območju v Piemontu v 26 občinah v pokrajinah Asti in Alessandria.

Značilnosti ob porabi:

barva: rubinasto rdeča srednje intenzivnosti, ki prehaja v svetlo granatno ali rožnato ali rosé;

vonj: značilen, zelo nežen, včasih saden s pridihom začimb v različici z nižjo vsebnostjo sladkorja;

okus: nežen, značilen, od suhega do sladkega.

najmanjši volumenski delež skupnega alkohola: 11,50 %, od česar najmanj

5,00 % dejanskega alkohola;

najmanjši ekstrakt brez sladkorja: 18 g/l

Splošne analitske lastnosti

Največji delež skupnega alkohola (v vol. %)	
Najmanjši delež dejanskega alkohola (v vol. %)	5,0
Najnižja vsebnost skupnih kislin	4,5 gramov na liter, izraženih kot vinska kislina
Najvišja vsebnost hlapnih kislin (v miliekvivalentih na liter)	
Najvišja vsebnost skupnega žveplovega dioksida (v miligramih na liter)	

Peneče vino „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“

Vino je proizvedeno iz sorte vinske trte brachetto z značilnimi in cenjenimi aromatičnimi zaznavami, ki so bolj ali manj izražene, odvisno od postopkov, uporabljenih pri proizvodnji vina. Grozdje se goji na natančno določenem območju v Piemontu v 26 občinah v pokrajinah Asti in Alessandria.

Značilnosti ob porabi:

pena: fina, obstojna;

barva: rubinasto rdeča srednje intenzivnosti, ki prehaja v svetlo granatno ali rožnato ali rosé;

vonj: značilen, nežen, včasih saden s pridihi začimb v različici z nižjo vsebnostjo sladkorja;

okus: nežen, značilen, od izredno suhega do sladkega;

najmanjši volumenski delež skupnega alkohola: 12,00 %, od česar najmanj

6,00 % dejanskega alkohola; najmanjši ekstrakt brez sladkorja: 17 g/l

Splošne analitske lastnosti

Največji delež skupnega alkohola (v vol. %)	
Najmanjši delež dejanskega alkohola (v vol. %)	6,0
Najnižja vsebnost skupnih kislin	4,5 gramov na liter, izraženih kot vinska kislina
Najvišja vsebnost hlapnih kislin (v miliekvivalentih na liter)	
Najvišja vsebnost skupnega žveplovega dioksida (v miligramih na liter)	

„Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ „passito“ (vino iz sušenega grozdja)

Je sladko aromatično vino, katerega grozdje se goji na natančno določenem območju v Piemontu v samo 26 občinah med pokrajinama Asti in Alessandria.

Značilnosti ob uporabi:

barva: rubinasto rdeča srednje intenzivnosti, ki prehaja v granatno;

vonj: vonj po muškatu, zelo nežen, značilen za sorto brachetto, včasih z zaznavami po lesu;

okus: sladek, aroma po muškatu, skladen, žameten, včasih z zaznavami po lesu;

najmanjši volumenski delež skupnega alkohola: 16,00 %

najmanjši ekstrakt brez sladkorja: 20 g/l

Splošne analitske lastnosti

Največji delež skupnega alkohola (v vol. %)	
Najmanjši delež dejanskega alkohola (v vol. %)	11,0
Najnižja vsebnost skupnih kislin	4,5 gramov na liter, izraženih kot vinska kislina
Najvišja vsebnost hlapnih kislin (v miliekvivalentih na liter)	
Najvišja vsebnost skupnega žveplovega dioksida (v miligramih na liter)	

5. Enoloski postopki

a. Osnovni enološki postopki

JIH NI.

b. Največji donosi

„Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“, vključno s penečim vinom in vinom „passito“ (vino iz sušenega grozdja)

8 000 kilogramov grozdja na hektar

6. Razmejeno geografsko območje

Grozdje za proizvodnjo vin z DOCG „brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ vseh vrst mora biti pridelano v deželi Piemont v 26 občinah med pokrajinama Asti in Alessandria, kakor je navedeno v nadaljevanju:

pokrajina Asti:

celotno upravno ozemlje naslednjih občin: Vesime, Cessole, Loazzolo, Bubbio, Monastero Bormida, Rocchetta Palafea, Montabone, Fontanile, Mombaruzzo, Maranzana, Quaranti, Castel Boglione, Castel Rocchero, Sessame, Castelletto Molina, Calamandrana, Cassinasco kot tudi Nizza Monferrato (samo za del ozemlja na desni strani potoka Belbo);

pokrajina Alessandria:

celotno upravno ozemlje naslednjih občin: Acqui Terme, Terzo, Bistagno, Alice Bel Colle, Strevi, Ricaldone, Cassine in Visone.

7. glavne sorte vinske trte

brachetto N.

8. opis povezave

DOCG „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“

Značilnosti DOCG „Brachetto d'Acqui“ večinoma izhajajo iz območja proizvodnje Alto Monferrato. Na tem območju, razdeljenem na 26 občin v pokrajinah Asti in Alessandria, so na območju Nizza Monferrato tla glinasta, medtem ko sta na območju Acquese prisotna pesek in melj. Te značilnosti jasno in znatno vplivajo na vonjavne odenke pridelanega grozdja in vina, ki se iz njega pridobi.

Primernost območja za vinogradništvo, ki izhaja iz posebne morfologije in podnebnih razmer ter vinarskih veščin in tradicije, je v teku let omogočila izbor sorte vinske trte, ki se najbolje prilagaja temu okolju, in sicer: brachetto.

Naravoslovec Galesio ga je leta 1817 opredelil kot „SLOVITO VINO“, pri čemer ga je opisal kot manj obarvano alkoholno desertno vino, ki s staranjem pridobi okus portovca ali šerija, in dodal, da je sladko in peneče vino brachetto znano in uspešno trženo na južnoameriških trgih. Iz tega se da sklepati, da njegova proizvodnja v tem obdobju gotovo ni bila zanemarljiva. Njegovo prvo uradno opredelitev je leta 1922 podal Garino Canina, ki ga je prvi znanstveno razvrstil: „Med vrhunskimi vini spada brachetto v kategorijo sladkih in aromatičnih rdečih vin: saj je vino s posebno aromo, z zmerno vsebnostjo alkohola in sladkorja, manj obarvano in se večinoma uživa kot iskrivo ali peneče vino ...“

Med različnimi pomembnimi zgodovinskimi pričevanji, ki jih je navedel Canina, je z zgodovinskega vidika zelo zanimiv eno, ki se nanaša na dejstvo, da je bil brachetto zelo razširjen, posebej okrog Acquija in Nizze Monferrato, vendar je znašala proizvodnja za trg samo 500 hl.

Kaj je skoraj povzročilo izginjenje vina, ki se ga je samo 50 let prej izvozilo v velikih količinah?

Pojav trtne uši konec prve svetovne vojne je opustošil vinograde: vinogradniki so ob ponovni zasaditvi namesto navedene sorte, ki je zahtevala posebno pozornost in nego, dali prednost drugim sortam vinske trte, ki so bolj ustrezale tržnim trendom. Ta sorta je ponovno padla v pozabo. Njena obuditev se je zgodila nedavno. Na obronkih južnega Piemonta, kjer se je proizvodnja nadaljevala v majhnih ljubiteljskih krogih, je v 50-ih letih proizvajalec Arturo Bersano, ki je spoštoval tradicijo, obenem pa je bil usmerjen v prihodnost, proizvedel peneče vino brachetto v avtoklavu po postopku charmat. Od takrat naprej se brachetto uvršča med velika aromatična vina, saj se odlikuje s svojim edinstvenim značajem in uspehom pri najbolj rafiniranih poznavalcih. Vendar ima brachetto tradicijo tudi v nesladki različici, ki jo dokazuje proizvodnja sorte brachetto v nesladki mirni različici od začetka prejšnjega stoletja na območjih Strevi, Alto Monferrato in Acqui Terme, v posladki različici vinske kleti Cantine Spinola, nagrajevani na tekmovanjih (polsladko vino rosé „Brachetto d'Acqui“ iz leta 1987 in polsuho vino brachetto iz leta 1964), navedeni v reviji Barolo e Co (1985), v kateri je brachetto omenjen kot „tipično lokalna sorta vinske trte in ki se lahko prodaja tudi v bolj suhi različici“, kot zgodovinski zapis o suhem brachettu pa navaja izjavo lastnika deželne vinske kleti „Terme e Vino“ v Acquiju Carla Lazzerija: „V osemdesetih sem stregel polsuho vino brachetto iz vinske kleti Cantine Spinola predvsem kot aperitiv, ki je bilo zelo cenjeno zaradi ne presladkega in lahkega okusa. V teh letih je bilo nagrajevano tudi na enoloških tekmovanjih v kraju Acqui Terme.“. Po zaslugi preizkusov se od leta 2008 brachetto kot polsuho peneče aromatično vino v celoti proizvaja iz grozdja sorte brachetto in je razglašen za „proizvod, ki je cenjen in se uživa lokalno ter se izvažata tudi kot nišni proizvod na Japonsko, v Južno Korejo in ZDA.“

9. Bistveni dodatni pogoji (pakiranje, označevanje, ostale zahteve)

Izjema pri proizvodnji na razmejenem geografskem območju

Pravni okvir:

zakonodaja EU

Vrsta dodatnega pogoja:

izjema pri proizvodnji na razmejenem geografskem območju

Opis pogoja:

Postopki sušenja grozdja, stiskanja, vinifikacije, sekundarnega vrenja so poleg na razmejenem območju proizvodnje dovoljeni tudi na celotnem ozemlju dežele Piemont.

Poleg tega se samo za vrsto penečega vina „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ z vsebnostjo sladkorja od izredno suho do polsladko postopki sekundarnega vrenja izvajajo na upravnem območju dežel Ligurija, Lombardija, Emilija - Romanja in Dolina d'Aoste v skladu z veljavno zakonodajo EU.

Stekleničenje na razmejenem geografskem območju

Pravni okvir:

zakonodaja EU

Vrsta dodatnega pogoja:

stekleničenje na razmejenem geografskem območju

Opis pogoja:

Stekleničenje mora potekati na območju proizvodnje, vključno z območji, na katerih je z odstopanjem dovoljena vinifikacija/obdelava vina.

S to določbo se v skladu z zakonodajo Evropske unije želi zaščititi kakovost in ugled vin ZOP „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“, jamčiti njihovo poreklo in zagotoviti učinkovitost in pravočasnost s tem povezanega nadzora. Izpolnjevanje takšnih pogojev se namreč da bolje zagotoviti s stekleničenjem na območju proizvodnje, s čimer je izvajanje in upoštevanje vseh tehničnih predpisov o prevozu in stekleničenju dodeljeno podjetjem na območju proizvodnje.

Poleg tega je nadzorni sistem, za katerega je odgovoren pristojni organ in v katerem so zajeti vsi subjekti v vseh fazah proizvodnje, učinkovitejši na razmejenem območju.

Navedbe na nalepkah

Pravni okvir:

nacionalna zakonodaja

Vrsta dodatnega pogoja:

dodatne določbe o označevanju

Opis pogoja:

Pri označevanju in predstavitvi vin z DOCG „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ in penečega vina „Brachetto d'Acqui“ ali „Acqui“ ni več treba navesti podatkov o vsebnosti sladkorja v isti vrstici, v kateri je navedena označba; poleg tega morajo biti ti podatki prikazani v velikosti, ki ni večja od tiste, ki je uporabljena za označbo.

Povezava na specifikacijo proizvoda

<https://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/14376>

ISSN 1977-0936 (elektronska različica)

ISSN 1725-2431 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL